

IN MEMORIAM

Уважаеми читатели на списанието,

С прискърбие ви съобщаваме, че на 30-и август загубихме нашия автор и колега доц. д-р Андрей Лешков. Кончината му сложи край на неговия неравен творчески път, който той следваше с тънка ирония и несравнимо чувство за хумор, без да забравя, че сме тленни същества: последното беше подчертавано от него често както в лични разговори, така и в научните му изяви по най-сериозен и съобразен с тематичните рамки на текстовете му начин.

В монографията си „Светът като творба? Философия и естетизъм“ Лешков пише: „Едно изкуство може да бъде наистина и традиционно, като изповядва философията на този отсамен свят. Но изкуството на съвремието (припомнящо модерността с идеята ѝ за господство над естеството) отхвърля отвъдното. Слабостта на хората като творения на тлението особено ярко проличава, следователно, именно в и/или с изкуството“.

Андрей Лешков е роден на 29 август 1960 г. в Краснодар, Южна Русия. През 1983 г. завършва специалност „Философия“ в Софийския държавен университет. От 1984 до 1996 г. работи в Института по философия, БАН. От 1996 до 2006 г. преподава в софийски гимназии и работи като редактор в издателство „Кибера“. Между 2006 и 2012 г. е главен експерт в Народното събрание, главен сътрудник в Центъра за конституционни изследвания. Научен редактор е на повечето издания, излезли в поредицата „Res publica“ на Университетско издателство „Св. Климент Охридски“. В негов превод излизат „Понятието за политическото“ от Карл Шмит и „Философията на нещастieto“ от Лудвиг Маркузе. Научен редактор е на българските издания на „Небе и Ад“ от Емануел Сведенборг, „Що е третото съсловие?“ от Емануел Сийес, „Изкуството да бъдем щастливи“ от Артур Шопенхауер, „Смисълът на нациите“ от Пиер Манан, „Ответен огън“ от Пиер Бурдийо и „Наука за четенето. Проект за нова филология“ от Хелге Юрдхайм.

През 2013 г. му е присъдена научната и образователна степен „доктор“. От 2013 г. работи като асистент в Институт за изследване обществата и знанието към БАН (днес Институт по философия и социология), пак там от 2015 г. като главен асистент, а от 2020 г. като доцент.

Като член на „Феноменологично ателие 21“ Андрей беше неотклонен интелектуален партньор на дълбокоуважания от философската ни колегия Димитър Зашев. Сега двамата крачат заедно във вечните философски полета и вероятно виждат в различна перспектива жалките усилия на човешката мисъл да надмине границите на разума. Може би има за какво да им завиждаме от перспективата на дреботемиято, което често заглушава пълноценния философски разговор и светлината на ума – такава, каквато би могла да бъде, ако я допуснем в себе си.